

РЕЦЕНЗІЯ РУКОПISУ ПІДРУЧНИКА

Холода Олександра Михайловича

«Комунікаційні технології»

Безперечно, не варто говорити нині про актуальність рукопису підручника «Комунікаційні технології» Олександра Холода: вона очевидна. По-перше, для нової галузі «Соціальні комунікації» (та спеціальності «Прикладні соціально-комунікаційні технології») вихід такого підручника стане подією, на яку чекають дослідники аспіранти й докторанти. По-друге, останніми роками активність молодих вчених у дослідженні комунікаційних технологій конче потребує певної систематизації й упорядкування існуючих нині концептуальних пропозицій, практичних результатів тощо, що нарешті здійснено в рукопису підручника Олександра Холода. По-третє, автор рецензованого рукопису вперше пропонує широку класифікацію існуючих нині концепцій і поглядів на теорії та критерії диференціації комунікаційних технологій.

Методологічно підручник побудовано доцільно до існуючих навчальних програм, які нещодавно сміливо «увірвались» в навчальні плани вищих навчальних закладів України. За основу Олександр Холод взяв власну, вже відому, концепцію інмутації суспільства. Спираючись на згадану оригінальну теорію, автор рукопису підручника запропонував чітке розгалуження існуючих нині комунікаційних технологій на інмутаційні та мутаційні. Зазначимо, що Олександр Холод вперше розгалузив значення термінів «соціальні технології» та «комунікаційні технології», що до його праці не було здійснено і що викликало досить серйозну плутанину серед дослідників соціальних комунікацій та прикладних соціально-комунікаційних технологій.

З методичних позицій рукопис підручника побудований за всіма можливими критеріями, які висуває сучасність та освітні інстанції в Україні до навчальної літератури. На наш погляд, автор доцільно пропонує після кожного розділу питання для контролю засвоєних знань. Тести для самоконтролю знань студентів урізноманітнюють сприйняття складного матеріалу і роблять цікавим його виклад. Цікавими є завдання для самоперевірки: саме в них вбачаємо доцільність, оскільки виконання студентами таких завдань дозволяють як останнім, так і викладачам здійснити контроль за якістю засвоєних знань. Закріплює методичну доцільність побудованого навчального матеріалу в рукопису підручника Олександра Холода перелік тем есе та рефератів.

У рукописі подано список основних та додаткових джерел, серед яких знаходимо посилання на останні видання наукової та навчальної літератури фахівців у галузях: «Соціальні комунікації», «Соціологія», «Психологія», «Філологія» та «Історія». Зазначимо, що автор рукопису вміло й доречно використовує інформацію перелічених наукових галузей, що робить майбутній підручник методологічно вивіреном і концептуально спрямованим на міжгалузевий підхід у вивченні комунікаційних технологій.

Маємо зауважити, що у рукописі, у предметному покажчику, подано досить великий перелік термінів. Вважаємо, що довгий перелік, наприклад, назв комунікаційних технологій може завантажувати сприйняття студентом матеріалу. Хоча розуміємо, що відсутність такого переліку запропонованого автором понятійно-термінологічного арсеналу не дасть можливості студентові швидко знайти в тексті потрібний термін. Висловлене нами зауваження є дискусійним і не претендує на опонентський характер.

Структура рукопису підручника «Комунікаційні технології» та його змістове наповнення дозволяють констатувати повну їхню відповідність вимогам до такого роду навчальної літератури.

У зв'язку з викладеним вважаємо, що рукопис «Комунікаційні технології», який написано доктором філологічних наук, професором Холодом Олександром Михайловичем може мати гриф Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України як підручник, оскільки він є підручником з базового для фахівців соціальних комунікацій (у тому числі й студентів, що навчаються за спеціальністю «Журналістика») навчального предмету. Варто занотувати, що у 2010 році проф. Холод О. М. вже видав навчальний посібник «Комунікаційні технології», який пройшов дворічну апробацію та отримав схвальні відгуки фахівців.

Кандидат соціологічних наук,
доктор філологічних наук,
професор кафедри журналістики
Українського католицького університету

Ю. Е. Фінклер